

Premiile „Lovinescu“

■ Nu te atrage școala de teatru, n-ai vrea să devii profesoară?

□ Nu, nu. De câte ori mă duc acolo mă gândesc la Octav. Am trăit împreună cu el truda, truda asta nemăsurată pe care n-o poate cuprinde nici un cuvânt. E nevoie de o generozitate, de o risipire de tine fără seamăn, pe care nu cred că eu pot s-o dau. Copiii nu trebuie doar învățați, trebuie să le trăiești viețile, bolile, familia, morții, iubiții, totul... Când se formează, un artist trebuie însoțit în toate trăirile lui. Nu știu dacă eu pot. Trebuie putere, știință... Îi admir extraordinar de mult pe cei care se dedică învățământului. Am fost, nu demult, la un examen la clasa Sandei Manu, s-o văd și pe Ioana Macaria, dar toți copiii m-au tulburat foarte mult. Joc cu ei în **Pescărușul**, îmi plac. au poftă de joc, au o relație mult mai deschisă, mai directă cu scena decât aveam noi

când eram ca ei. A ajuns un clișeu să spui că înveți de la tineri, dar relația cu ei te modifică într-adevăr.

■ De ce vorbești atât de ușor despre alții, și atât de greu despre tine?

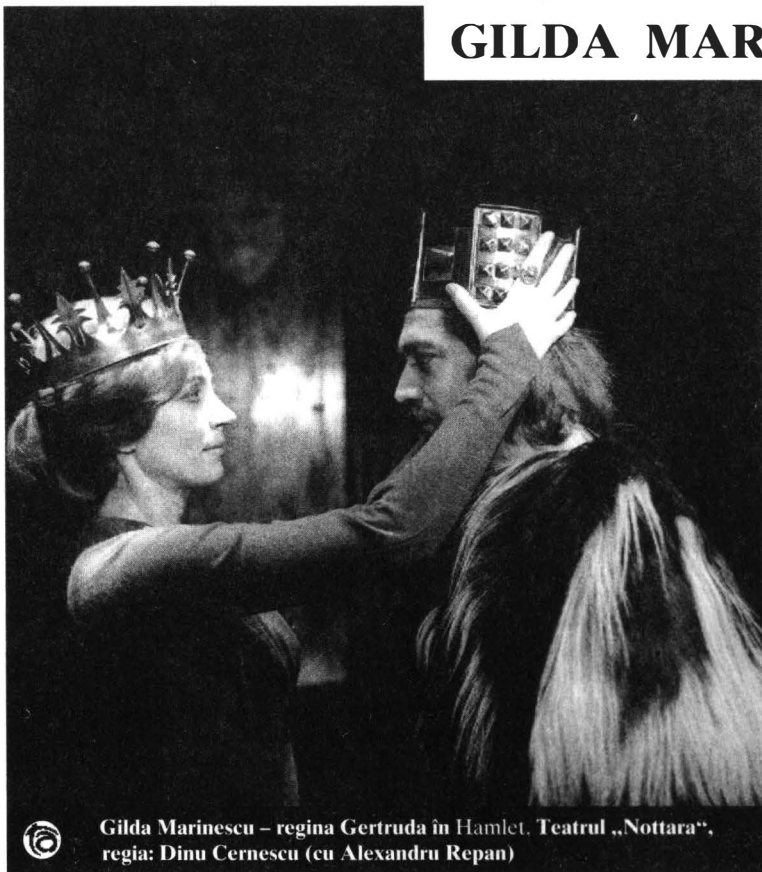
□ Persoana noastră, a fiecăruia, este mereu în mișcare, nu e niciodată definitivă. Mi-e întotdeauna greu să aleg unghiul din care să comunic despre mine ceva clar, precis delimitat. Mișcarea nu poate fi fixată și m-am împăcat cu acest înțeles al înțelesurilor.

■ Aș vrea totuși să disloc acest mister care te învăluie.

□ Cum să te ajut?

MAGDALENA BOIANGIU

GILDA MARINESCU, o regină

Gilda Marinescu – regina Gertruda în Hamlet. Teatrul „Nottara“, regia: Dinu Cernescu (cu Alexandru Repan)

dând întregului reprezentației acea senzație de detașare și de plutire de care avea nevoie deschiderea ei metafizică.

Exemplele ar putea, desigur, continua, căci a jucat în multe dintre piesele lui Horia Lovinescu (între care **Sângele** sau **Patima fără sfârșit** și **Noaptea umbrelor**), în **Jocul** de Ion Băieșu, iar, mai de curând, în **Cuibul** de Tudor Popescu, în regia lui Dominic Dembinski, după ce făcuse o altă importantă creație în Gurmîjskaia din **Pădurea** de Ostrovski, în regia lui Costin Marinescu.

Ne-o reamintim și în două dintre spectacolele importante realizate la „Nottara“ de regretatul regizor George Rafael: **Inele, cercei, beteală**, colaj după schițele lui Caragiale, unde Gilda Marinescu juca alături de Horațiu Mălăele și Anda Caropol, și **5 romane de amor**, titlu sub care erau grupate piese într-un act de Teodor Mazilu, evoluția scenică a Gildei Marinescu, alături de Ștefan Radoff, fiind dintre cele de referință pentru interpretările piesei **Frumos e în septembrie la Veneția**.

A fost o impresionantă Cassandra în **Întoarcerea la Micene** de Evangelos Averoff, spectacol ce s-a jucat cu un remarcabil succes și la Atena. Dar spectacolul care avea s-o impună și s-o consacre și pe plan internațional rămâne **A opta zi disdimineață** de Radu Dumitru, care, în condițiile grele ale regimului totalitar de atunci, avea să se joace,

totuși, cu un mare succes, la Bonn, la Paris și la Lisabona, precum și în șapte orașe din Mexic, cu prilejul Festivalului de teatru de la Guadalajara.

N-a avut nicidecum o viață ușoară, iar în ultimii ani starea sănătății a obligat-o să se retragă din teatru. Nimic n-o va putea „retrage“ însă din istoria teatrului românesc și din aceea a Teatrului „Nottara“, de care a fost și va rămâne legată.

Premiul oferit de Revista „Teatrul Azi“ și Grupul de societăți „Glob R“, la 24 decembrie 1993, vine să răsplătească astfel o excepțională carieră actricească pe nedrept întreruptă, reamintindu-ne tuturor că slujirea teatrului românesc înseamnă și asumarea responsabilităților morale ce ne revin față de actorii care i-au dat cândva strălucire.

VICTOR PARHON

Printre actorii care au făcut gloria teatrului românesc în ultimele trei decenii se numără, fără îndoială, și Gilda Marinescu. A debutat la Timișoara, dar s-a afirmat, cu strălucire, pe scena Teatrului „Nottara“, legându-și numele de câteva dintre succesele de răsunet ale acestui teatru. Astfel, e greu să revezi cu ochii minții celebrul **Hamlet** al lui Dinu Cernescu, cu Ștefan Iordache în rolul titular, fără a ține în seamă și pe Gilda Marinescu în Gertruda, sau fără a-i revedea pe Ștefan Radoff în Polonius ori pe Anda Caropol în Ofelia. Un spectacol cu totul aparte al deceniilor amintite (despre care nu știm nici până azi cum a putut „scăpa“ cenzurii timpului), cu una dintre cele mai frumoase piese ale lui Horia Lovinescu, **Și eu am fost în Arcadia**, l-a avut ca protagonist pe Alexandru Repan – într-unul dintre cele mai bine realizate roluri ale sale –, lângă care a evoluat memorabil Gilda Marinescu,